

Vec C-410/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

2. september 2020

Vnútroštátny súd:

Audiencia Provincial de A Coruña

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. júl 2020

Odvolaťka:

Banco Santander, SA

Oporcovia v odvolacom konaní:

J.A.C.

M.C.P.R.

Predmet konania vo veci samej

Odvolanie podané spoločnosťou Banco Santander SA (subjekt preberajúci spoločnosť Banco Popular Español, SA zlúčením), v rámci ktorého vzniká otázka, či je prípustná alebo opodstatnená žaloba o neplatnosť v dôsledku omylu pri udelení súhlasu, ktorá bola podaná v súvislosti s nadobudnutím akcií vydaných a ponúknutých verejnosti zo strany finančného subjektu (v prejednávanej veci spoločnosťou Banco Popular Español SA) pri príležitosti zvýšenia základného imania, ak investor podá žalobu po ukončení postupu riešenia krízovej situácie emitujúceho subjektu, v rámci ktorého došlo k odpísaniu všetkých akcií tvoriacich základné imanie pred zánikom subjektu.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Pochybnosť vnútroštátneho súdu sa týka zlučiteľnosti postupu vyhlásenia neplatnosti v zmysle článku 1300 španielskeho Código Civil (Občiansky zákonník), ako prostriedku súdov, ktorého cieľom je dosiahnuť vrátenie peňazí investovaných do akcií vydaných finančným subjektom pri príležitosti verejnej výzvy na upisovanie akcií, so zásadami riešenia krízových situácií finančného subjektu zaručenými smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, najmä so zásadou, podľa ktorej akcionári znášajú straty.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 34 ods. 1 písm. a), článok 53 ods. 1 a 3 a článok 60 ods. 2 písm. b) a e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014 vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby tí, ktorí nadobudli svoje akcie niekoľko mesiacov pred začatím postupu riešenia krízovej situácie finančného subjektu, mohli pri príležitosti zvýšenia základného imania na základe verejnej výzvy na upisovanie akcií podať žalobu o náhradu škody alebo žalobu s rovnocenným účinkom proti emitujúcemu subjektu alebo proti subjektu vzniknutému zlúčením v dôsledku jeho následného prebratia, založenú na klamlivých informáciách uvedených v prospekte súvisiacom s danou emisiou, ak v rámci postupu riešenia krízovej situácie finančného subjektu došlo k odpísaniu všetkých akcií tvoriacich základné imanie?
2. V tom istom prípade, na ktorý odkazuje predchádzajúca otázka, bránia článok 34 ods. 1 písm. a), článok 53 ods. 3 a článok 60 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014 tomu, aby súd uložil emitujúcemu subjektu alebo subjektu, ktorý je jeho univerzálnym nástupcom, povinnosť vrátiť protihodnotu upísaných akcií, ako aj povinnosť zaplatiť úroky, v dôsledku vyhlásenia neplatnosti zmluvy

o upísaní akcií, s retroaktívnymi účinkami (*ex tunc*), na základe žalôb podaných po zániku subjektu?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 267 ZFEÚ

Článok 34 ods. 1 písm. a), článok 53 ods. 1 a 3 a článok 60 ods. 2 písm. b) a e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo 4. novembra 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014: články 18, 22 a 24

Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 19. decembra 2013, (vec C-174/12, EU:C:2013:856, body 44 a 68)

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon č. 11/2015 z 18. júna 2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností)

Real Decreto Legislativo 4/2015, de 23 de octubre, que aprobó el Texto refundido de la Ley del Mercado de Valores (kráľovský legislatívny dekrét č. 4/2015 z 23. októbra 2015, ktorým sa schvaľuje konsolidované znenie zákona o trhu s cennými papiermi)

Código civil (Občiansky zákonník): články 1300, 1301, 1303, 1307, 1309 a 1314

Resolución del FROB de 7 de junio de 2017 [rozhodnutie FROB (orgán pre riešenie krízových situácií, Španielsko)] zo 7. júna 2017 [uverejnené v Boletín Oficial del Estado (Úradný vestník Španielska)] 30. júna 2017: tretia časť odôvodnenia a výrok

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Spoločnosť Banco Popular Español SA zvýšila v júni 2016 základné imanie na základe verejnej výzvy na upisovanie akcií.
- 2 Manželský pár žalobcov, ktorí majú postavenie klientov s menšinovým podielom, investoval 6 890 eur pri upisovaní 5512 emitovaných akcií.
- 3 Spoločnosť Banco Popular Español SA uskutočnila počas posledného štvrt'roka 2016 zásadné úpravy hodnoty svojich aktív s vykázanou stratou za dané účtovné obdobie vo výške 3,485 miliardy eur.
- 4 Dňa 3. apríla 2017 spoločnosť Banco Popular Español SA oznámila Comisión Nacional del Mercado de Valores (Národná komisia pre cenné papiere, Španielsko) (CNMV) relevantnú skutočnosť, že sa vyskytli určité nezrovnalosti v ročnej účtovnej závierke za účtovné obdobie 2016, pričom sa však usúdilo, že uvedené nezrovnalosti nemali podstatný vplyv na účtovnú závierku 2016, a preto nebolo nevyhnutné uvedenú závierku prepracovať.
- 5 Dňa 7. júna 2017 bolo schválené riešenie krízovej situácie spoločnosti Banco Popular Español SA. Všetky akcie tvoriace základné imanie boli odpísané bez protihodnoty.
- 6 V marci 2018 J.Á.C a M.C.P.R., ktorí v dôsledku riešenia krízovej situácie a odpísania akcií prišli o svoju investíciu v plnej výške, podali proti spoločnosti Banco Popular Español SA žalobu, ktorou sa domáhali vyhlásenia neplatnosti zmluvy o nadobudnutí akcií v dôsledku omylu spôsobujúceho neplatnosť ich súhlasu, keďže k jeho udeleniu došlo na základe nepresných a neúplných informácií týkajúcich sa účtovníctva a majetku uvedenej spoločnosti, obsiahnutých v prospekte súvisiacom s danou emisiou, alebo prípadne z dôvodu úmyselného konania spočívajúceho vo vedomom poskytnutí falošných a neúplných relevantných informácií o majetkových pomeroch spoločnosti. V žalobe navrhli zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 6 890 eur a zákonných úrokov splatných od dátumu zaplatenia.
- 7 Vo svojom vyjadrení k žalobe spoločnosť sa Banco Santander SA okrem ďalších dôvodov bránila tým, že konanie o zániku spoločnosti Banco Popular bolo schválené a uskutočnené v zmysle príslušných legislatívnych nástrojov, ktorých hlavným cieľom bolo zabrániť, aby akékoľvek ťažkosti finančného subjektu mali vplyv na finančné prostriedky daňovníkov, pričom sa v nich ustanovuje, že práve akcionári a veritelia subjektov sú tí, ktorí znášajú straty. Zásada záchrany pomocou vnútorných zdrojov (bail-in) znamená, že prvom rade sú to akcionári a až následne držiteľia určitých finančných nástrojov, ktorí znášajú straty subjektov nachádzajúcich sa v kríze.
- 8 Rozsudkom vydaným v prvostupňovom konaní sa vyhovel žalobe, bola vyhlásená neplatnosť nadobudnutia akcií v dôsledku omylu pri udelení súhlasu a uložená povinnosť vrátiť investované peniaze a zákonné úroky.

- 9 Spoločnosť Banco Santander SA podala proti rozsudku vydanom v prvostupňovom konaní odvolanie.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 10 Žalobcovia v prvostupňovom konaní a odporcovia v odvolacom konaní v podstate zdôraznili, že podaná žaloba o neplatnosť je nezávislá od riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular a jeho účinkov. Zároveň uviedli, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, citujúc rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. decembra 2013, vec C-174/12, Alfred Hirmann proti Immofinanz AG, vyplýva možnosť zrušiť zmluvu o upísaní akcií v dôsledku omylu pri udelení súhlasu, ak uvedený omyl je závažný a mal podstatný vplyv na udelenie súhlasu.
- 11 Spoločnosť Banco Santander, žalovaná a odvolateľka, v podstate tvrdí, že odpoveď na otázku položenú vnútroštátnym súdom sa nachádza priamo v španielskom práve, najmä v Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon č. 11/2015 z 18. júna 2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností), ktorým bola prebratá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014 do vnútroštátneho práva. Domnieva sa, že žaloba, pokiaľ ide o náhradu, ktorej sa domáha, sa snaží vyhnúť účinkom riešenia krízovej situácie, na základe ktorých by straty mali znášať držiteľia kapitálových nástrojov, prostredníctvom ktorých sa uskutočnila záchrana pomocou vnútorných zdrojov.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 Na vyriešenie sporu je v prvom rade potrebné objasniť, či je možné dovolávať sa tej istej nezávislosti pravidiel Únie týkajúcich sa zodpovednosti za prospekt a relevantné skutočnosti v súvislosti s pravidlami, ktoré sa snažia zabezpečiť udržanie základného imania, ktorú potvrdil rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 19. decembra 2013, aj na účely zachovania tých istých žalôb alebo žalôb iného druhu, ale s rovnocenným účinkom, ako sú žaloby o vyhlásenie neplatnosti v dôsledku omylu, voči zásadám a pravidlám uvedeným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, najmä voči zásade, podľa ktorej akcionári znášajú straty, a voči pravidlám, ktoré upravujú konkrétne účinky záchrany pomocou vnútorných zdrojov, pri úplnom odpísaní akcií a ostatných kapitálových nástrojov.
- 13 Druhá pochybnosť sa týka osobitne žaloby o vyhlásenie neplatnosti a čiastočne významu a rozsahu výnimky „akéhokoľvek už vzniknutého záväzku“, na ktorú odkazuje článok 60 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014. Podľa uváženia vnútroštátneho súdu je zjavné, že povinnosť vrátiť sumu akcií, o ktorú akcionár ešte nepožiadala ani pred začatím riešenia krízovej situácie banky, nemôže predstavovať už vzniknutý záväzok; ak by však možnosť vyhlásenia neplatnosti bola prípustná, skutočnosť, že vyhlásenie

neplatnosti má retroaktívne účinky, by viedla k tomu, že nárok žalobcov na vrátenie sumy by existoval ešte pred riešením krízovej situácie emitujúcej banky, v dôsledku čoho by sa napokon k investorom v konaní vo veci samej malo pristupovať ako k veriteľom banky, a nie ako k akcionárom.

PRACOVNÝ DOKUMENT